

II.

DOCUMENTE

RELATIVE LA MOȘIILE ȚIBĂNEȘTI ȘI GĂNEȘTI
ale d-lui P. P. CARP.

1. «Uricul cel vechiū de la bătrînul Ștefan Voevod.» Fără dată. Hotarul Moineștilor. «Părăul Dragușala.» — Copie pentru Dimitrachi Sturdza.

2. Suceava, 1ⁱⁱ Ianuar 6975 (1467). Ștefan-Vodă, pentru Moica și Coste, frați, ce aū *МЕЖИ*: Găneștii, Ruscaniī, Costeștii, cumpărați aceștia de la Costea, fratele *ПОПОИВ КОІНА*, drept 125 de zloți tătărești. Marturī: fiul, Alexandru, boierii: Manailă, Stanciul, *ВЪРА ПАНА ВЛАНКА ОУНКА НАШЕГО*, Goian de Hotin, *КРАСНОША* Vornic, Zbiarea *ВЕЛОГРАДСКИ*, Coste Danovič, Toma Coinde, Isaia, Buhte pîrcălabī *ИТ КЕЛИН*, Albu, Lazia Pitic, Șandro Toločca, Buorean de Neamț, Steșco Dămăcuș, Hodco Crețevici, Gangur, Petrico și fratele, Vasco Iacoenovicī, *САКОША* Spătar, Iuga Vistier, Pașco Postelnic, Luca Stolnic, Negrilă Ceașnic, Neagu Comis. Dobrulu (*ДОБРОУЛС*) Logofăt. Scrie Ioan Vladoicin (*ВЛАДОИЧИН*). — Pergament fără pecete.

3. 6 Iunie 6977 (1469). Ștefan-Vodă, pentru «pan Oană Pășcu șe frate-săū Ivașcu Pășcu», căroră li dă pentru slujbă bună Lipovățul pe Bîrlad, cu moară, și Suhuleții și «Negoțeștii orī Nepoteștii» (Ținutul Suceviī). «Pentru că Ivașcu aū răscumpărat pe soră-sa, pe Stana, de la Tătari, precum și ia sângură s'aū dat și s'aū lăsat frățini-săū lui Ivașcu; pentru că ia copii n'aū avut.» — Traducere din 1804.

4. Suceava, 14 Februar 7009 (1501). Ștefan-Vodă, pentru Giurgea Sănescul cu frații, Mănăilă și Isaiū, fiii Stanciului, nepoții lui Ioan Sănescul, cari vînd «uricul lor, din uric al moșului lor . . . și a tatăluī lor . . . , un sat pe Cărligătura, anume Săneștii, unde aū fost casa a moșului lor . . . și a tatăluī lor . . . ; care l-aū vândut Domniī Mele drept 200 zloți tătărești». Apoi vine Giurgea Palmeș, fiul lui Iliăș, nepotul Onicăi «din Cărligătură», și vinde ocina sa «din Cărligătură», cu *ispisoc* de la «Alexandru Voevod»: «un sat tot pe Cărligătură, anume

Onițcanii, lângă Sănești», tot Domnului, cu același preț. Dă și actul, de la «moșul nostru, de la Alexandru Voevod». Pentru pomenirea sa, a Doamnei Mariei și a fiilor, Domnul dă satele mănăstirii Adormirii (Putna), unde e egumen Paisie. «Rădiul Neagului . . . La Sărătură . . . Moila Săpată . . . Via Tălpurariului . . . Vărtoapa . . . Părăul Batireștilor . . .» Drept de a face sate și prisăci. Boierii nu sînt notați. — Traducere din 1804.

5. Hirlău, 8 Decembre (?) 7025 (1517). Ștefan-Vodă [cel tînăr]. Vin «gupanul Gănescul, părcălabul de Niamțu, și giupanul Cozma Postelnicul, și sora lor Măgdălina» și împart moșiile lor. Credința fratelui. Boierii nenumiți. — Traducere din secolul al XVIII^{lea}.

6. 22 Mart 7016 (1518). Bogdan-Vodă, pentru «One Ităvoiu (*sic*), feçor lui Giurge Otăvoiu», ce a vîndut ocina lor lui «Petru Suhuleț și frățani-său, lui Marco». Tăutul Logofăt. — Traducere din secolul al XIX^{lea}.

7. 14 Februar 7060 (1552). Ștefan Voevod dă lui Anton și soției lui, Ileana, și gului lor, ФЕАН, a patra parte din Glodeană, ce o aŭ de la Gherasim, drept 120 de zloți tătărăști. — «În Iași» (de două ori). Jos, supt pecetea mică, de ceară roșie ruptă, se adauge că Ion Gherasim e fiul Anghelinei, nepoata lui Mile, strănepoata lui Sima Logofăt: darul i s'ar mai fi făcut «de doi Domni».

Actul e scris pe hîrtie de format mic, într'o scrisoare cum e de regulă numai supt Petru Șchiopul saŭ Iancu Sasul. — Și traducere de Gheorghe Euloghie; 1765, 14 Decembre.

8. «**Въ ВАСАН**», 1^{iu} August 7061 (1553). Alexandru-Vodă arată că a vîndut Văscan și soția lui Vărvara «din giumătate a patra parte a satului, a cince parte, ce aŭ cumpărat ei de la Dumitru feçorul Fidiî, drept șasă sute de zloți tătărăști, din dres ce aŭ avut muma lor Fidca din împărțala de la Pătru Voevod. Și iarăș am dat lor și iarăș din giumătate a patra parte de sat de Glodenă, a zăce parte, ce aŭ cumpărat ei de la Flore fiçorul Anghelinii, nepot Fedii, dintru acelaș dres, drept 300 de zloț tătărăști.» — Traducere de Gheorghe Euloghie (14 Decembre 1765), după originalul scris pe un petec de hîrtie. În titlu, îndată după cruce [v. n° 7], se

vede: «Alexandru», etc. (fără *io*; la actul asămănător, de la Ștefan-Vodă, acest capăt e rupt). Pecete roșie ruptă.

9. 20 Mart 7062 (1554). Alexandru-Vodă, pentru satele de «supt ascultarea» Pobratei: Negomireștii, Iurceștii, Bodeștii («la Pobrata»), Grabovții, Ciulineștii, Bereștii («la Prut»), Rițeștii, «ce să chiamă acum Răpicienii, și moară cu teliță», Cerișcanii, Radovții, «ce să chiamă acum Rădenii», Bălăneștii, «și unde au fost Șandri, anume —, pe Beșău (*sic*), la capul Cărpinișului, și Obiceni pe Jăjăe, și Drăgușanii la Ținutul Cernăuțului, și Hărgul, și Drupeata la Sireate, și Tecușanii, — din dresuri de danie și de întăritură ce au de la moșul Domniei Mele, — Ștefan Voevod». Îi întărește și Țiganii: Ivanca, Ciunce, Hrin, Munte, Tănasă, Ūnac, Ștefănel, Tulea. «Așăjderia dăm și întărim sfintei mănăstiri, după uricul ce au de la moșul Domniei Mele Ștefan Voevod, ca nime din ispravnicii să nu umble prin satele mănăstirii, nici globnici, nici pripășari, și, de s'ar tâmpla vre-o gălciavă, orî mare, orî mică, înainte egumenului să vie. Așăjdire și preoții care vor fi în satele acele, să nu dè dajdie la Mitropolitul, ce la mănăstire, de vreme că am dat acel venit tot sfintei mănăstiri.» Și două sate «la Siretiu»: Părtoșanii și Negoștii, cu acte de la «unchiul Domniei Mele, Pătru Voevod». Tot așa, Curluceni, «de la Ținutul Lăpușni; care acel sat l-au dat sfintei mănăstiri soacra lui Frațian părcălabul, pentru sufletul ei». Apoi jumătate din Strășani, tot de acolo; «pre care l-au dat giupăniasa lui Frațian, pentru sufletul ei»; Crăsteștii, în Ținutul Cărligătura, dat de Anghelina, Nastasia și Todosia (soră și nepoată), și pentru sufletul «surorilor sale»: Maria, Sofia; «care acel sat au fost cumpăratură tatului lor, Cozmei Vel Postelnic». Apoi Mircenii, la Ținutul Suceava; «care acel sat l-au dat sfintei mănăstiri răposatul chir Mitrofan, episcopul Rădăuțului». Marturi: Neagoe părcălab de Hotin, Șăndrescu Vel Spatar, Ioan Vel Vistier, Movila Vel Postelnic, Toader Vel Paharnic, Medelian Vel Stolnic, Plosca [=Plaxa] Vel Comis, Movilă Vel Logofăt. — Traducere din 1821, după «o scrisoare ce să află la sf[ân]ta mănăstire Pobrata».

10. Brălad, 24 April 7063 (1555). Alexandru-Vodă, pentru Ion

Gherasim, ce-și dă moșia ce o avea de la Domnii Ilie și Ștefan, Glodenii, lui Anton și Ileanii și fiului lor, ФЕДН, cu 2.000 de aspri tătărești. Boierii... Petr[ea Crăncovici]... [Văsc]an, [Șendrescu]l Spatar, Ioan [Vistier]..., Movilă Postelnic, МЕДЕЛЕНЬ Stolnic. — Pergament foarte șters; pecete mare, atârnată cu șnur roșu. Pe dos, resumat slavon.

11. 20 April —. Petru-Vodă, pentru Tătiiana lui Iancu Stolnicul și fratele ei, Tătarul. — Resumat din 1816.

12. Iași, 25 Mart 7093 (1585). Petru-Vodă, pentru Gheorghie biv Vel Logofăt, dîndu-i, pentru slujbe ce se continuă încă, satul Ivăneștii pe Sacovăț, cu moară; «care sat aū fost a lui driaptă ocină, din ispisocul de danie ce aū avut el de la Ioan Voevod», și chiar de la Petru. Marturii: fiii, Vlad și Ștefan, și boierii nenumiți. — Traducere din secolul al XIX-lea.

13. ИHC ОУ ГАМАТА, 8 Iunie 7099 (1591). Petru-Vodă (fără «io»), pentru vînzarea, cu zloți tătărești, a unei părți din Glodenii. Stroiici Logofătul. Dumitru. Pecete de ceară roșie ruptă, și traducere de Gheorghe Euloghie.

14. Iași, 31 Mart.— «Crustea» (Cristea), Mare-Vornic de Țara-de-jos, pentru Bebești. — Pecete ruptă. Slavon. Supt Ieremia Movilă.

15. Iași, 20,10 (*sic*) Septembrie. — Eremia Moghilă. Iscălit Stroiici. Pecete roșie, mică ruptă. Dumitrașco Mălai (?).

16. Secolul al XVII-lea. «Tomina» vinde partea sa din Olășei pe galbeni. Pecenii.

17. Secolul al XVII-lea. «Gavril Bumbeliu» arată că «mi-am pus partea mea de ocină din Olășei popei din Loșei (*sic*), pentru patru galbeni bani buni, denaintea lui Gânscă ot Armenești».

18. 28 April 7110 (1602). «Ștefan Vicol, nepot Bărzului», și alții vînd partea lor din «sat Bălțații (care să chiamă Poșișcanii)», lui Ștefan Vrajăscu (*sic*) Comis, cu 350 de zloți. — Resumat din 1816.

19. Iași, 14 Mart 7117 (1609). Constantin Movilă, pentru Uliana, fata lui Petru Stolnicul, și alte rude, împărțindu-li cumpărătura lui Petru la Glodenii, de la nepoții Fetcăi, și alte părți, de la alții. Stroiici Vel Logofăt. Scrie Costantin. Pecete mică, pe hirtie, foarte frumoasă.

20. Iași, 24 Iulie 7117 (1609). Constantin Movilă. Pentru «Dimitru, feçorul lui Crăstea Buhuș, nepot lui Pătrașco, strănepot a Măricăi și a lui Bran și prestrănepot a lui Casta (*sic*) Giurge Stravicî», întărindu-î, pe temeiul actelor lui «Petru-Voevod ă-aũ fost mai ınnainte de noi», a patra parte din satul Strunga și a patra din siliștea Găurenii și a patra din Răvăcanii și din Honcești și parte din Gănești (ımpărțeală a «moșului» lui, supt «bătrănul Ștefan Voevod»). Lupul Stroiçi Logofăt. Scrie Arsănie Nebojatco. — Traducere de pe la 1800.

21. 1-iũ Novembre 7141 (1632). Alexandru Iliăș întărește lui Dumitru Buhuș treti Logofăt Gădintii pe Siret, «și cu izvorul apii satului, și cu bălț de piești. . . , și cu pod ın Săretiu», Criveștii, «supt strungă», siliștea Răvăcanii, «pe din ęosu de petriș», Găurenii, Honceștii, parte din Moviliță, siliștea Pădești, «pe Sărca», parte din siliștea Plutunești, din satul Căcărești «și o bucată de loc din hotaru Tărgului-Frumos», parte din Tălhărești, din Chicira, satul Vasieștii, «cari să chiamă Bărleștii», Spinoai, «pe Bahluı», parte din Iughiceni, din Totoești, locul de la Puriceni, Jiuenia (*sic*), satele Copăceni, Brăteșăni, «pe Ciuhur», parte din Pribisăuți, din Costești, din Dumeni, din Buzoviț, satul Răsteul, părți din Talmacin pe Nistru (Ținutul Hotin), satul Mănești, jumătate din Grozăști, «și cu loc de pio și de feresteu ın apa Oituzului», Munceiceii (*sic*) (Ținutul Trotuș), parte din Măstacăn, satul Niculești, «ci să chiamă Trifești», Romănești, Protopopești, parte din Olășă(n)ii, din Bobotești și poiana Măstacăn. — Copie din Mart 7230 (1722).

22. Mart 7143 (1635). Mărturie, cerută de Andronic, pentru un Savul, despre care se zicea «cum să fie fostu Zavul, moșul Cămărașului Andronicu, dat vecin cu zapisu lui Stămati Postelnicul». El arată că «l-am apucat Curten, șadzându ın Ūncești, pe moșia lui, și, după ce s'aũ ımprăștiet oamenii din Ūncești, aũ venit apoi Scorțășt[i] și aũ șadzut ın casa tătăni-miu, și n'aũ audzăt să dzacă nimi nimic».

23. Iași, 10 Februar —. «Vasilie Banul ce aũ fost Vornicu» «am dăruit finului mieu, jupănului Ion, fiul dumisale Lupului

Vornicul cel Mare de Țara-de-ȝos o prisacă cu doadzeci de maice, ce iaste în hotarul Căcăceștilor» (Ținutul Cărligătura), «ca să-î hie de la noi dumisale pomană și ocină neclătită nice dănăoar[ă] . . . Noi i-am dăruit dumisale dintru prilejul nostru puțin, iar D[u]mn[e]dzeu să-î dăruiască dumisal[e] dintr'unul să se facă o mie. Acest dar l-am dăruit dinnaintea mulți boiarî mari, cariî s'au tămplat la cinstita masa dumisal[e] Vornicului, în trăg în Iași . . . Eü Ștefan Moimăscul am scris [foarte mare și frumos].» Iscălesc: Ghianghea Vel Logofăt, Savin, Ηζυος . . ., Eustratie Logofăt, Belica . . . (?), Bășotă (?) . . .» Și pecetî.

24. Iași, 6 Maiu 7145 (1637). Vasile-Vodă. Vin Ionașco Curea și Ionașco dărăban, «și cu cumnatu-său, cu Vasilie dărăban, și cu altu cumnat, Doboșeariul, fečoriî Arvasieî, nepoțiî lui Văsiü», din Glodeanî. Se aduce martur Vasilie Căpracea din Armenești și «Gavrîl Bolea de Jigoreanî și Mirăță de-acolea». Se vede «cum aü dat Petrea Curea, tatăl lui Ionașco Curea, pentru Văsiü din Glodeanî, de l-aü plătit de bir nemișescu, și l-aü ras și din nemișie. Decî noi am socotit, cumu-î leagea țărăi, de-aü ĝurat Ionașco Curea pre căț banî aü dat tată-său pentru Văsiü neamișul, den sat din Glodeanî, doodzaci de talerî banî bunî și un boü, dreptu dzeace talerî banî bunî; și le-am pus dzi să dea Ionașco Dărăban cu cumnațiî săi banii întru mănule lui Ionașco Curei, de astădzi în doo săptămăni», — pierzînd altfel moșia. Scrie Moldovan. Pecete cu chinovar.

25. 22 Mart 7146 (1638). Vasile-Vodă, pentru Tanasie fost Vornic, ce vinde Avrămeștiî, sat «drept domnesc, ascultând de ocolul Tărguluî-Frumos», lui Iordachie biv Vistier, cu 500 de talerî de argint. «Hotarul lui Urechi . . . Drumul Cotnaru-lui . . . Drumul Iașuluî,» Gavrilaș Vel Logofăt. — Traducere de pe la 1800.

26. Iași, 7 April 7150 (1642). Vasile-Vodă, pentru Vasăli Banul biv Medelnicer, ce avea *uric* de la Ștefan cel Mare la Moicești, din Cîrligătură. Pomenit Ioan Prăjăscul, Sălmon Mihăilescul, Zberoaia, copiiî lui Carachiuzăl. Boierî: Tode-rașcu Vel Vornic de Țara-de-jos, Petriceicu Vel Vornic de

Țara-de-sus, Gavril Hatmanul, Mălai (?) și Apostol părcălab de Hotin, Savin Prăjăscu, părcălab de «Ținutul» Niamtului, Gheorghită părcălab de Roman, Apostol Postelnicul, Urechi Spatarul, Ghiorgi Paharnicul, Iordachi Vistierul, Toma Stolnicul, Coste Cos . . . , etc. Scrie Șaidir. — Copie din secolul al XIX-lea.

27. 25 Mart 7154 (1646). Întărire pentru Lungul biv Armaș, pe «a lui driaptă ocină și cumpărătură den ispisocu de pără și de fierăe č-au avut de la Moisei Movila-Vodă: gumătate de sat de Țibănești . . . , ce el ș'au cumpărat de la Enachi Visternicul drept 100 ughî, iar lui Enachi Visternicul i-au fostu lui driaptă cumpărătură de la popa Ionașco ot Țăbănește și de la frate-său Gligorie și de la surorile lui, Dochei și Anușca și Nastasăe și Antemeia, fečor[i] Moisaî, iar lor li-au fostu cumpărătură de la Huhule vâtav, pentru căč au fostu pusă zălog de la Gavril Huhule». Altă a patra parte o cumpărase el «de la Costin sãn Iremii Băesanul (*sic*) Urecariu, drept 50 ughî, din ispisoc de cumpărătură ce au avut Băesanul Urecari de la Constantin Movila-Vodă, iar Iremie Băesanu Urecare i-au fostu driaptă cumpărătură da (*sic*) la Gheorghî fičorul lui Ionașco, nepot Savei». Altă a patra parte o are «de la Toader Teale și de la frate-său Neniul și de la sora lor Anghelina, fečor[i] —, drept 50 ughî, din zăpis de mărturie, ce ni-au arătat de la mulți oameni bunî șă bătrăni». Apoi a treia parte din Armănești, cu vad de moară; «cumpărat de Neniul sãn Marco Motre, drept 20 ughî». Altă a treia parte de acolo, «cumpărat[ă] de la Petre Man, drept un cal prețăluit drept 80 de lei; tij din zăpis de mărturie». «A patra parte de vad de moar[ă], ce este în gura Bărlăzălului, unde au fostu moara lui Marco, dintr'acelaș hotar a satului Armășănei; ce el au cumpărat de la Miron de la Gărceni, drept zece zloț; iarăș din zăpis de mărturie de la oamini bunî.» În fine, «nește părți de ocină din sat din Găurenei . . . , căte se vor alege partea Vascăi, fetiî lui Marco, și partea Dumitrii, fata Andronicesei, nepoata Răfăiasei; ce ial ș'au cumpărat de la —, drept 30 zloț bătuț; iarăș den zăpis de mărturie». I se întăresc apoi și «a lui drepti Țiganî». — La urmă, «acestu su-

retu l-am scos eū de pe suretul lui Axintie Uricariul, și l-am dat lui badea Necolai Gherghel Medelnicer, pentru Țibănești, ce se află acmu cu totul la mâna dumisale. Iar suretul acela aū rămas la mâna dumisale Iordache Hrisosculeo biv vel Ban, pentru alte moși dentr'acel ispisocu, ce are cumpăratură părintele dumisal[e]; și am iscălit: Iordache Arhipu. L¹ 7272 [1764], Iulie 9, 1766 [arabice].» — Traducerea lui Axintie era din 20 Ianuar 7227 (1719).

28. Iași, 31 Mart 7155 (1647). «Adecă eū Marcoču, fičoriul lui Dumitru [din] Toderești», vinde moșia sa. Pomenit «Murgoč de Marcovicianī». Vînzare de *jumătate de bătrîn* «dreptu o vacă cu vițal și un boū tănăr». Martur și «Toader Trănbicoiul și Vlasie Făcliarul, fratele lui Bătcă». Scrie «Ionașco Anghel diiacul za Cămar[ă]».

29. Iași, 23 Maiū 7155 (1647). Vasile-Vodă, pentru satul Jigorenī. Slavon. Toderășco Vel Logofăt. Dumitru. Pecete peste hirtie.

30. Iași, 20 April 7156 (1648). Vasile Lupu, pentru Jigorenī. Slavon. Pecete mare, ruptă. Toderășco Vel Logofăt. «Dumitrașco.»

31. Pe la 1650. Hotarnică pentru Vornicul Neaniul, la «Prigorenī pre Plotonița, la vad; ce i-aū fost lui danie de la Alexandru Voevod», — în pîră fiind cu «Vornicul Tănasie», ce impresurase «cu doī sate și satul lui, anume cu Ruscanii și Avrămeștii». Se chiamă «tărgoveți din Tărgul Frumos» pentru a stabili «după uricul Tărgului». «O cărare ce este împotriva Horpazului, până în drumul Părjolitei, ce merge acel drum în ȝos, pre lângă matca viii Lupului . . . , până la un iaz bătrân.» Numai într'un loc era încăleat hotarul Tîrgului. Iscălesc: «Urechie Spatarul cel Mare, Roșca Vistier, Ștefan părcălab, Vărlanu din Ciuncești, Buțurca de Frătenī, Ionașco ot tam, Ili ot Cudrești, Machedon ot tam, Chilila din Blățaț, Andonie ot Mădrăgeai, Ionașco Hăndrescul, Pătrașco; așijderea preot Ștefan din Tărg și diiaconul de-acolea, și alții».

Pe altă foaie: «Șcheiī lui Constandin Ruset. Mărturie hotarnică de la Vasilie Hăbășescul Vel Armaș și Ștefan Bran și Miron Stărce și Pilat Vornicu de Poartă, cum aū hotărăt

satul Șcheia», în hotar cu Miclăușeni. «La hăleștee č-au ținut Prăjăscul, n'au avut triabă... Moara Stărcei... Bolovanul cel bătrân... Hălășteu cel domnesc până în punte Berchezoae... Pomii lui Maștei... Gloduri, unde s'au pus acum bolovanu de spre hotarul Șcheii uliților... Pe din ȝos de ȝanțerimul besăricii Șcheii uliților... Unde au fost dat danie Măria Sa răposat Vasilie-Vod[ă]... Au pus [Ș]cheianii zălog la călugări, iar călugării vor merge de vor lua banii de la cine i-au dat.» — Copie pe la 1750.

32. Maiu 7160 (1652). «Mihăila cu fičorul Franții însomî mărtorisescă pre mene co cesto zăpis al meū, de neme nevoit și neasoprit, ce de bonă voe mē am vândot Stratoloi și femie loī, Ștefănie ot Glodenī», partea sa de acolo, cumpărată și de la «Crăste Cămănarol... și denainte Părvoloi Colivaroloi... și denainte fičoroloi Gădie ot tam».

33. Iași, 16 Mart 7161 (1653). Vasilie-Vodă arată că «Banul č-au fost Jitnicear» «au întorsu cindzeci de taleri bătuți întru mîna slugei noastre, lui Trofin diiacul, pentru o parte de ocinî č-au fost cumpărat Trohin diiacul de la nește nepoți a Banului Jitniceariul, anume Gligorie, și de la frate-său Guțul, fečorii Trofaneī, den ȝumătate de sat de Gănești, ȝumătate... Și, cându au întorsu acei bani lui Trohin, ș'au întrebat pre alte rude, pre toate, și ei n'au avut să întoarcă nici un ban.» Scrie «Poianī». — Pecete mare pe hirtie.

34. Iași, 24 April 7164 (1656). Gheorghe Ștefan-Vodă. Pentru satul Soholeț. Ionașco Rusul Vel Logofăt. Dumitrașco.

35. Iași, 6 Octombore 7167 (1658). «Eū Carpu Lungul, ce am fost Armaș, fičorul lui Gavril Lungul», arată că a vîndut «satul Țăbănești, ce-s la Țănutul Vasluiului pre Șacovăț, între Gărbești și între Olișei», «Meculiī al triilia Vistiarnic», cu 600 de taleri bătuți. Marturi: «popa din Dumești... și popa Eremiia cel bătrân de trăg de Iași și popa Darie și Dimaa den Olișei și Pântiliū fečorul Popolicii și frate-său Zahariia», etc. «și Gădea ot taam», «și Mihălachie fičorul lui Hagi-Aivaat și Bejan săraciul, fičorul lui Coste». Semnături: «Lungul Armaș», cu o pecete neinteligibilă. Și alte iscălituri și peceți.

36. 9 Decembre 7167 (1658). «Cărstea Cămănariul de tȃrgu

de Iaș» vinde partea-î la Jigoreanî (de la nepoții «Hordi-
 čoae») lui Stratul de Glodeanî. Și partea de la «Bogosie»,
 «Samoil», «Drăguța», «Costul», «Bereiul», «Gligorie Școpul»,
 «Crăstea snă Vasilie Țiuială, nepotul Roscăi», — pe lei bătuți.

37. 9 Decembre 7167 (1658). «Mihălachi fečorul Franță
 de târgu de Iaș» vinde partea sa din Jigoreanî (și partea luată
 de la «Chelsiia») «Stratului de Glodeanî și femei dumisale,
 Ștefăniei». Între marturi: «Băcilă, Sirbul, snă Măil[ă]».

38. Iași, 28 Mart 7167 (1659). Gheorghe Ghica. Hotărește
 întinderea Brăeștilor (Ținutul Cărligătura): «de la fântăna din
 boorî, unde cade în Poiana lui Cerchez... Păr la coasta Bli-
 darului... Heleșteul Țurlii... Piscul Țuncăi... De la Țirin-
 cuță la dial la Ostoae... Drumul satului... Prisaca Ivănesăi...
 De-asupra glodului, în dial, la o moviliță... Lovește în coasta
 Blidariului și la glodul Țuncăi... Hotarul Urechii pe de-
 asupra zăpodii în deal... Dialul Rusanului.» — Copie făcută
 de Dimitrachi Sturza Vornic, pe la 1750.

39. 28 Mart 7168 (1660). «Carp Lungul biv Armaș» dă
 partea-î din Olășei, «partea lui Chirvasie, dumisale Meculiî
 Vistiernicului, cu tot locul și cu tot venitul ce să va
 alege», pentru 20 de galbeni..., «precum am vândut și
 satul dumisale, Țăbăneștii». Marturi: «Ghinea neguțitorul și
 Pavăl Hagi ce aū fost staroste și popa Darii. Și eū Uriil am
 scris zapisul.» Iscălesc grecește Ghinea și *Κηροδοχας*. Copie
 din secolul al XIX^{lea}.

40. 8 August 7168 (1661). Ștefan-Vodă, «Meculei č-aū fost
 Vistiarnic», întărindu-î «tot satul Țibăneștii», «între Gărbești
 și între Oleșei», «care sat iaste cumpărătur[ă] de la sluga
 noastră Carpu Lungul č-aū fost Armaș, fečorul lui Gavril
 Lungul, dreptu [ș]a]se sute de taleri, bani gata.» «Racoviță
 Cehan Vel Logofăt.» «Poianî.» Pecete peste hirtie.

41. Iași, 20 Mart 7169 (1661). Răc[o]viț[ă] Cehan Vel Lo-
 gofăt, Toma Cantacozinò Vel Vornic de Țara-de-jos, Ion Prăjes-
 cul Vel Vornic de Țara-de-sus, Ilie Șeptelič Hatman, Niculai Ră-
 coviț[ă] Vel Postelnic, Gligorie Vel Spătar, Iordachi Vel Vistier,
 Solomon Vistier, Dabijia biv Vornic, Neculai Buhuș Vel Medel-
 nicer, Statie Vel Jitnicer, Neaniul 2 Logofăt, Andoca Pitar, Du-

mitraşco Roşca şi Gligorie Hlăpăscul şi Ursul Vornicî de glotă arată «pentru rîndul Meculei ĉ-aŭ fost Vistearnic, de un sat anume Ţibăneştii, la Vasluiŭ, pre Şăcovăţ, care sat iaste luî cumpărătur[ă] de la Carpu Lungul Armaş, feĉorul luî Gavril Lungul, dreptu şasă sute de galbinî, cu curţî, casî gata şi cu hălîşteae şi vadurî de moar[ă], şi cu locorî de fă-neaş şi cu locurî de prisăcî, şi cu tot vinitul, ce iaste pre hotarul aceluî sat. Decî, când aŭ venit acel duşman Costantin-Vodî cu Căzaciî aici în ţarî, până la Iaşî, aŭ triimis pre ascunsu să prindzî pre Mecula Vistiarnic; şi l-aŭ lovit Căzaciî făr[ă] veaste, şi i-aŭ luat aur şi pietri scumpe şi banî şi alte aceaste de mult preţ; luatu-i-aŭ şi zapise, derease ce aŭ avut de la Lungul Armaş, făcut[e] pre acest sat, pre Ţibăneştî. Şi căte i-aŭ dat Lungul Armaş derease a luî ĉ-aŭ fost bătrăne spuind pre acel sat, toate aŭ perit atuncî; numai ĉ-aŭ scîpat Meculei Vistiarnic doaf derease carile aŭ fost într'alt loc: unul de la Ghica-Vodî [şi altul] de la Măriia Sa Domnu nostru Ştefan Voevod, scriindu pre acel sat, pre Ţibăneştî.» Boierii, ştiind de «acei Căzaci de i-aŭ luat derease, ce aŭ avut şi încă şi alti avuţie», îi fac adeverinţă. Actele ce ar apărea, «să nu să 'ncreadzî, căci le-aŭ luat Căzaciî atuncî»; iar, dacă ar fi bune, să se dea Meculei «pre leage dereaptî».

42. Iaşî, 12 Ianuar 7170 (1662). Evstratie Dabija iartă «pre Duraac ce aŭ fostu Căpitaan, caarele aŭ fostu pribegitu print'r' alte ţărî striine, de scrăba şi de urgiia lui Gheorghie Ghicaa-Vod[ă], şi, după acela lucru, iar Ghica-Vodă i-aŭ luatu un saatu anume Ivăneştii, ce sintu la Ţinutul Vasluiuluî, şi l-aŭ fostu daatu dumisaale luî Gligorie Păharnicul cel Maare. Acmu, daacă aŭ vinitu în t[a]ră şi aŭ plecatu capul la Domniia Mea, şi vădzăndu şi noî că n'aŭ fostu nemăruî nicî cu o greşaală, de caare lucru el aŭ slujitu la Domnu ce aŭ fostu guraatu cu dreptaate, — am luatu saatul cu o prisacă ce aŭ fostu de la dumn[ea]luî Păharnicul, şi l-am daatu slugii noastre luî Duraac, cu tot venitul... Iar, de va arăta Gligorie Păharnicul cândva vre 'ntr'o vreamă nescaî drease pre acel saatu, ca să nu fie nicî de o credinţă.» Iscălitura cu negru a Domnuluî. Pecete roşie, mică, cu totul ruptă. Fără Logofăt. «Andrei Mihul» scrie

43. Iași, 17 Decembre 7171 (1662). «Ion Hăbășescul Ț-am fost părcălab» vinde un loc de prisacă «în hotarul Căcăceștilor» (Ținutul Cîrligătura), «danie de la nănașu-meu Banul Vistiarnicul, cându m'aŭ botedzat», lui «Neculaiu Buhuș Marel[e]-Medelnicer», cu 20 de galbeni. Mai dă alt loc de prisacă «în Ținutul Agiudului», «cumpărătură părintelui mieu Lupului Hăbășescului de la —». «Înnaintea a mai mulți fiĉori de boiari din Divanul Mării Sale lui Vodă.»

44. Pe la 1663. Vînzare la «Voloșei» lui Stati Abăgeriul. Martur și «Nicolai Abăgeriul» și mai mulți «Baletș», un «Νεγοροίτης».

45. Pe la 1663. «Nastasiia, fata lui Breajie de Spineană», vinde partea ei din Oloșăi, «partea tatăne-meu, lui Obreajie Ț-au fost sulițaș, din stălpul Oidei dinna patra parte . . ., lui Statie abăgeriului și femeii sale Zotinei dreptu 4 lei bătut, denaintea popei lui Tănasiu de Griești și Nichiul de Drăgești[i] și Apostol Șoșia și Simion de Oloșei; și ne-am pus șoșea (*sic*) și becețile, ca să știe». «Și aĉasta vândzar[e] s'aŭ vândut în dzilele Dabijej-Vodă.»

46. 25 April 7171 (1663). «**Екъ днн нв екстратіе дленжа воевода, къ какѣто рспдѣтка его.**» «Eŭ Ionașco Chihaiia și cu femeie și cu fiĉorul lui Vas[i]lie Ĝurcă și cu măsa» vînd partea lor la Olășei cu 20 «de lei bătut dumisale lui Statie abăgeriului, ce este parte maicăi . . . Și eŭ Mărzea, dascal Mărzea, am scris.» Între peceți, una foarte frumoasă, cu Sf. Gheorghe.

47. Iași, 7 Maiu 7171 (1663). Evstratie Dabije, «la toți oamenii[i] den Gănești . . ., pentru o samă de oameni ce aŭ vinitu aice la Domniia Mea de ni i-aŭ jeluĭt că i-aŭ lăsatu Banul la moarte lui din vecin[ă]taate și i-aŭ ertatu; decĭ și Domniia Mea, după cuvântul Banului, le-am făcut cartia să iasă de acolè, și cislă în satu este. Pentr'aceaia, dacă veți vedea cartia Domnii Meale, cariĭ vor eși de acolo den satu, fără cislă să nu iasă; să le aruncați cislă după dănșii, și să știĭ care unde să ducu. Iară cari vor vrè să-s aședză acolo la Găneștiĭ, să-s les[e] de altele, de toate, și să-s apuce de hrană și de agonisită. Iară de la Domniia Mea încă, dacă om vedè că vă aședzați, voi socoti-vă de nevoil[e] voastre. Și să

vă aşedzaţi acolo pentru îndemăna voastră. De iasta vă scriem.»
— Pecete mare, cu chinovar negricios.

48. 22 Ianuar 7172 (1664). Nastasia fata «Lupului Copilului de Româneşti», cu fiul ei Pintelie, vînd o prisacă la Crăsteşti, lui «Iordachi Marele-Spatar», de faţă cu Miron Costin pîrcălab de Hotin, Prodan Drăguşăscu biv pîrcălab, Ursul Vornic de gloată, Dumitraşco Roşca Vornic de gloată, Gheorghită Ciolpan, Vasăli Ciolpan, Duraşco feçorul lui Isac de Sanihău». Baniî îi dă cu «măna lui» Velicico Costin. — Resumat de pe la 1800.

49. Iaşi, 21 Maiu 7172 (1664). Istratie Dabija dă lui «Ilea din Mireşti» sarcina de a hotărnicii la Olăşăi, partea lui «Vasilie feçorul Daşovanul; şi o au fost vîndut... mai nainte boerinului nostru lui Neculai Buhuş; apoi el încă o au fost dăruit lui Ūcărli»; acesta dînd-o la urmă mănăstirii de la Dealul Mare. — Copie din secolul al XIX^{lea}.

50. Iaşi, 22 April 7174 (1666). Duca-Vodă, lui «Nicolai Buhuş Log[o]f[ă]tul cel Mare şi diregîtorului şi vătîmanului său din Gîneşti, la Ţinutul Cîrligăturii..., ca-s aibî a chema oameni streini dintr'alte ţări..., fie ce limbî vor hi». Ei vor fi scutiţi şese ani «de dajde şi de zloţi şi de lei şi de taleri şi de galbinî de cas[ă] şi de iliş şi de sulgiu şi de unt şi de çari» şi alte dări. «Nici lucrul Domniei Meale nu vor lucra, şi cîsla ça viache ç-au fost mai denainte vreame acolia în sat, încă s'au ras din catastiv din Visterie. Pentr'aceia şi alţi oameni cariî au fost mai denainte vreame de acolo, şi aceia ca să se strîngă iarîş la urmă acolia în sat, şi aceia vor hi în pace... Şi voi, pîrcălabi de acel Ţinut şi olăcari şi podvodari şi globnici şi deşugubinari, nime întru nimică să nu-î învăluîţi.» Iscălitura Domnului: Io Duca Voevod. Pecete de ceară neagră, ştearsă.

51. 17 Iulie 7174 (1666). «Mecula Visternicul» vinde «un satu anume Ţibăneştie» «dumisal[e] lui Eni Burnaz şi surorii sal[e] Cărstini şi nepoţilor mei, lui Eni şi Procăi», pe 1.400 de lei. Asistă popa din Grieşti şi alţi vecini. Scrie [urît] Dima din Marcoviceni. Mecula iscăleşte în greceşte: Μάνος Μακρόλα ἔγραψα.

52. Iaşi, 21 April 7175 (1667). Alexandru-Vodă, «giupă-

neasei a răpăosatului Buhuș «ău fost Logofātu-Mare», pentru «a opri niște bucate a oamenilor din sat din Gănești prinde (*sic*) doo sute galbeni; care bani ău dat și ău cheltuit Buhuș Logofătul pentru dările și nevoile ăa ău avut acei oameni pre izvod ce s'ău socotit, să aibă a le ținea dumneaei aceale bucate până vor da ei banii... Așijderea și pentru cislă ce ău ei în sat, să nu hie oameni slobodzi a eșirea de acolo din sat până nu-ș vor rădica ei cislă lor din sat, și de-acî să fie slobodzi a eși unde le va hi voia.» Pecete mică octogonală. «Vel Logofăt.»

53. 27 Iunie 7175 (1667). «Ionașco Hlubî, fičorul lui Toder Răbedič, fratele popei de Oloșei», vinde partea lui de moșie cu «lei bătuți». Între marturi, «Pașul, Ilisie fičorul lui Simion, Scântiae».

54. 17 Iulie 7175 (1667). Iiaș Alexandru-Vodă dă «lui Anghelachi, fičorului Crăstii Brăilianului, și fimeii sale, Catrinii» parte din Popișcani (Ținutul Cîrligătura), ce-î este dar de la Vasăle Banul, fost Jicnicer. — Resumat de pe la 1800.

55. 14 Septembrie 7176 (1667). Pintilie fiul lui Costandin din Crăstești, iea zece lei de la Miron Costin Vel Vornic, «ca să să tocmască cu dumnealui cu o moșie ce li esti cumpărătură: Goiana, ci să chiamă Călugărul, și să o vândă dumnealui Vornicului». — Resumat de pe la 1800.

56. Iași, 15 Ianuar 1668. «Gavrilaș Neaniul ce ău fostu Logofăt al doilea» face o declarație în pîra lui pentru Țibănești cu Proca Postelnicul (moșia fusese a lui «Lungul Armașul»). «Măriia Sa Vodă ne-a aflat giudețul», impuindu-î ca, la luarea moșiei, să facă față de Proca restituție de cheltuieli; ceia ce el nu voiește. Renunță deci. Marturi: «Gavriliță ce ău fostu Sărdar și Dumitrașco Roșca Vornicul de Poartă».

57. Iași, 30 Ianuar 7176 (1668). Iiaș Alexandru. Apare Proca Postelnicul cu Găvril Neaniul biv Logofăt, în pîră pentru Țibănești; «care sat ău fost mai nainte a Lungului Armașul, și Lungul l-ău vîndut Meculei Vistiarnicul», iar acesta și la unul și la altul dintre cei doi. Neaniul cîștigă, dar nu vrea să restituie toate cheltuielile făcute pe moșie. Iscălitura Domnului. Pecete peste hîrtie. Scrie «Eftimie».

58. 5 Februar 7176 (1668). Ghedeon Mitropolit, Dosoftei episcop de Roman, Vasilie Vel Vornic de Țara-de-sus, Neculai Raacoviț[ă] Hatman, Stamatie Vel Postelnic, Toader Iorgache Vel Spatar, Ursachie Vel Vistier, Ilie Sturdzea Vel Stolnic, Ionașco Vel Pitar, Alexandru Vel Ușiar, Contîș treti Logofăt, Avram Halepliu Postelnic, Zatic Polog Postelnic, Ștefan Postelnic, Dumitrașco Roșca, Toader Țocărlie, Ștefan Ghiarghel, Silion, toți Vornici de Poartă, arată că Proca Postelnicul a avut proces cu «Gavrilaș Neaniul cea a fostu Log[ofăt]», pentru Țibănești; «care sat a fostu mai denainte vreme a Lungului Armașul, și Lungul Armașul l-a vândut Meculi Vistiarnicul, iar Mecula Vistiarnicul a vândut Procăi . . . , iar mai denainte vreme a fostu făcut Mecula Vistiarnicul un zapis lui Gavril Neaniul Logofătul, scriind cum, când va vrea Mecula Vistiarnicul să scoată acele saate la vândzare, să nu încapă altul a-l cumpăra fără Gavrilaș Neaniul Log[ofătul].» Se decide de Domn «să întoarcă Gavrilaș . . . Procăi . . . banii ce a dat . . . și toată cheltuiala câtă a cheltuit pre mori și pre vit și pre stupi, căce că așa a cumpărat și el de la Mecula . . . Iar Gavrilaș . . . , dacă a vădzut că să face atâta somi de bani, n'a vrut să întoarcă cheltuiala și să-ș ia saatul», ci face zapis pentru părăsire. Pecetea celor doi prelați: ПЕЧАТ . . . ГЕДЕОНА МИТРОПОЛИ СЪЧАВСКАГО и ПЕЧАТ ДОДНИИ ПЕРВИИ РОМАНСКАГО. Semnături.

59. 13 Februar 7176 (1668). «Ghedeon arhiepiscop și mitropolit sucaaschi, Solomon Bărlădianul Vel Logofăt și Miron Costin Vel Vornic de Țara-de-șos și Vasăli Vel Vornic de Țara-de-sus și Neculai Racoviță Hatman și părcălabu de Sučava și Stamatie Vel Postelnic i Toader Iorgaachii Vel Spatar i Postolachi Vel Paharnic i Ursaachi Vel Vornic i Ilii Sturza Vel Stolnic i Ionașcu Brăncă Vel Pitar i Lupașcu Buhuș Vel Șatrar i Alexandru Ramandi Vel Ușar i Ioan Racoviță vtori Țașnic i Contăș treti Logofăt i Ștefan treti Postelnic i Dimitrașcu Roșca i Silion i Ștefan Gherghel Dvornic[i] glotniș» arată că Proca Postelnic și «Athanaïl egumenul de la svântă mănăstire ci să grăești Dialul Mare și cu Ghiorghii Hadămbul ci este la acia monas[tire]» fac «schimbu ei în de ei» între «o vie de

aice de la Iași, ci este la Urșulă» (de la «Eni Hagiul») și parte din Olășai pe Șacovăț (luată de la Grigoraș Căcărliie, ce o avea de la «Neculai Buhuș, ce aū fost Logofăt-Mare», și acesta de la fiul Nacului). — Copie din secolul al XIX-lea.

60. Iași, 26 Mart 7176 (1668). Iliăș Alexandru-Vodă, la mai mulți răzăși, pentru a alege părțile lui David Chirvasie «și a Dăștovanului». — Copie din secolul al XIX-lea.

61. Iași, 12 Octombrie 7177 (1668). «Tudoscaa fata lui Marmure Uricariul din saat din Todirești» vinde partea-î din Ivănești, cumpărată de Marmure de la Vas[i]lie Huhulea, lui Apostol Durac, cu 80 de lei bătuți. Marturi: Sandul Buhuș Vel Pitar, Lupașco Vel Șătrar, Dumitrașco Roșca, Roman, Gheorghită, Ursul Vornici de Poartă, Iordachie Armaș, Mihălachie Căpitan. Scrie Tiron diacul.

62. 1-iū April 7177 (1669). Hotarnică de la Dumitrachi Roșca Vornic, pentru hotarul moșiei date de Alexandru Iliăș lui Solomon Bărlădeanul, Marele-Logofăt, pe Sacovăț.

63. Iași, 11 Novembre 7179 (1670). «Apostol Durac, ă-am fost Medelniciar-Mare», dă ocina sa de la Olășei, cumpărată de la Sofica Dimoae, «Schivei fiatii Dimoae». Marturi: Coliv[ă] Căpitanul de Curteanii de Țănutul Vasluiului și Vreameș ă-aū fost Căpitan de Curteanii de Fălciū, și Vas[i]lie P... tic de Corni de la Țănutul Suceavei și Costantin Beldiman vătavul dumisal[e] Postelnicului celui Mare și Gavrilaš snă lu Panvă (*sic*).

64. Iași, 8 Maiū 7179 (1671). «Paraschiva fata Dimei de Oloșai» dă partea ei de moșie, «ce me-aū fostu și mie dăruință de la Apostolachi Dura[c] ce aū fostu Medelnicear», pe «lei bătuți».

65. 20 Novembre 7180 (1671). «Manolachi al doilea Comis» se învoiește cu «Petrașcu Buznea nepotul lui Vasili Banul Vel Medelnicer și cu alți frați a lui», pentru partea lor din Gănești, unde hotărnicise Iremice Vornic de Poartă. Acesta asistă, ca și «Costandin părcălab ot Popișcani», «Alexandru Buhuș Hatman». — Resumat din 1816.

66. 1-iū April 7180 (1672). «Eū Stratina, fata Uleiane, nepoata Curii, cu genere-meū Gavrilă», vînd partea lor la Glo-

deni pe bani bătuți. «Iari dentr' alți fîcôrî al miè, de va avia cineva puteare ca să-î dè baneî ce mai sus scrie, și să ței moșiia . . . Și eû popa de Mireștî am scris zapisul, să să știe.» Peciți cu degetele.

67. Iași, 20 April 7180 (1672). Androsie din Gănești și altul de acolo «datu-nea-am vecinî dumisale lui Manolachie Comisul să fim vecinî dreptî în Gănești, de unde am fost vecinî de moșie, căce nea-aû plătit dumnealui de zloți birului č-aû fost parte noastră în Târgul-Frumos, că am pățit multă nevoe de târgoveți, de ne lua vitele și ne bătè; iară dumnealui ne-aû plătitu, și ne-aû ras și cisla, căt aû fost partea noastră den târgu. Pentr' aceaia ca să fim dumisale dreptî vecinî, noi și fîcôrî noștri, în satu în Gănești, să nu mai îmblămu ispitindu-ne cu alte povești; iară, dentru noi cari se vor ispiti să-s ducă de acolo, — Comisul să trimată să ne è de grumadzî și să ne ducă iară în Gănești.» Marturi: «Ioniță Bucim Postelnicul, Dumitrașco Roșca Vornicul de Poartă și Costantin Pelin de Rușçorî și Gavril Hăjdeu și Dumitrașco Bonta și Poogan de Pletuci și alți oameni bunî». Eî pun degetele.

68. Gănești, 23 Novembre 7181 (1672). Hotărnicie la Gănești, a lui Irimiice.

69. Olășăi, 10 Maiu 7183 (1675). «Ștefana femeia lui Dumitrașco și cucoanel[e] mial[e] Mărie și Ioana» vînd partea lor cu «lei bătuți».

70. 1-iu Iulie 7183 (1675). Dumitrașco Cantacuzino, pentru Anghelachi și Costandin de la Popișcanî, ce se plîng de «giupăneasa răposatului Tălmač Paharnic» pentru o prisacă de acolo: ea-și pune stupii ei lîngă, «peste» ai lor. Domnul a trimes «la cinst. și credinços boeritul nostru, la Miron Vorc., prelejindu-să la țară», să cerceteze. Acesta întărește rezultatul, contra Păhărnicesiî. — Extras pe la 1800.

71. 9 Iulie 7183 (1675). Mărturie hotarnică a lui Miron Costin Vornic. — Resumat din 1816.

72. 9 Februar 7184 (1676). «Mihăilă Țișnea, făçorul lui Obriaie, nepotul Pantei de Glodianî», vinde «o livadă č-aû fostu în fundătură la sat la Glodianî . . . dumisale Stratulul

(sic) de Glodeanî, pre un boi de gîug bun». Între marturî: «Toadel Ilea de Mireștî... Și eu Stratul ce am fosti parnic (sic) am scris» [foarte elegant]. «Stratul iscal.» Ceilalți pun degetele.

73. Iași, 25 Februar 7184 (1676). «Chiriac Durac, fratele lui Apostol Durac», vinde ocina sa din Ivăneștî, «din cence bătrăni, ce să împarte satul, dintr'un bătrân a cincia parte», «dum[i]sale cumnatî-mea Mariei Medelnicerocai Durăcias[i], drept 20 lei bătută». Marturî: «Velico Costăn Marele-Comis și Gorovei Log[o]fet și Pătrașco Postelnic și cumnatu-mieii Lupan și soru-mia Măricuța și Gheorghit[ă] sin Gorovei».

74. Iași, 24 Iunie 7186 (1678). Niște răzășî vînd moșie la Glodeanî «Stratului și femeii lui Ștefăni și cuconilor dumisale, dreptu 28 lei... Dinaintea preutului Toader din Crăeștî și a lui Ghiorghie de acuarea și a lui Răzmiri (sic) de acolea și a lui Simion fișoru alu lui Răzmirițe... și dinaintia lui Zafir negușitorului din Iași și Apostul Blănariul din Roman. Și eu Gligorașu fișorulă popei din Crăeștî am scris aicia acestu zapis.» Semne cu degetul.

75. Iași, 29 Decembre 7187 (1678). «Toader snă Lucoč de Vovărăeștî» (Vasluiu) vinde partea-î din Jigoreanî lui Andronic de Visterie. Marturî: «Nacul de Visterie și Ștefan de Visterie». Pomenit zapisul Iorgăi Vameșul.

76. Iași, 3 Ianuar 7187 (1679). Duca-Vodă, lui Toader Ilea, pentru pîra Stratului asupra lui Vasilie Cua [Cură] din Borăștî, «că iaste dator Stratului cu 11 ug. i pol pentru niști dăjdî curtineștî ce l-au plătit, pe cum are și pecetluitur[i] de la Ionașco Coliv[ă], căpitanul, că l-au plătit... Să socotești pe pecetluiturî f... hi așa, numai să plinești banii Stratului de pe Vas[i]lie Cua și să dai pre mîna Stratului.» Pecete cu chinovar.

77. 17 Ianuar 7187 (1679). «Pănteleiă ziat Crăcun Curia» se îndatorește «să întorcu nește bani Stratului de Glodeanî de pe o parte de ocină č-au dat Stratul bani pentru socru-mieii Vasilie Cură, optu galbeni și șa[să]sprădzăci potronici, bani bunî, la dajde curteniască», puindu-i-se moșia zălog. Scrie «Lupul ot Visterie». Semne cu degetul.

78. Februar 7187 (1679). «Cinstiț boiarî dumneavoastrî. Să fiț dumneavoastră sănătoș. Alta, facem șt[i]ire dumilor voastrî precum aũ vinit Stratul ot Glodenîi cu carte Măriei Sale lui Voade (*sic*), jăluindu-s[ă] pă Vas[i]lie Cure ot Boreștii», pentru datorie de «8 galbăni și 6 potronicî, ce l-au plătit de dejdî curtenești, și aũ pus o moșie în zălog». Strînge pe vecinî «dăn pămpredziur». Se pune termin, «și apoi aũ așteptat și patru dzile, și baniî tot n'aũ dat». Face mărturie pentru aceasta. Semnat: «Robu Măriei Sale lui Voad[ă]: Toader Ilea ot Mireșt[i]».

79. Iași, 15 Februar 7187 (1679). «Vas[i]lie sãn Găndea ot Glodeanî și cu veriî meî Istratie și Drăguna, fecõriî mătușă-meia Nastasii», vînd partea lor «din moșe noastră Uliiana, pentru căci aũ cumpărat și Stratul întăi dintr'acest moș, partea Stratiniî». Marturî: «Nacul de Visterie și Toader Vornicul de Dumești și Chirița de Gărcin[a]». Scrie «Lupul ot Visterie».

80. Iași, 21 Maiu 7187 (1679). Vînzare la Jigoreanî. Marturî: diaci de Vistierie «și Chirița biv căpitan de Gărcin[a] și Lupul de Visterie, nepot Mihalcii de sor[ă]».

81. Iași, 7188 (1679-80). Mai mulți răzășî din Jigoreanî arată că aũ făcut vînzare «Cluciarului Enachii, și apoi, hiind Andronic de Visterie om de moșie de acolia, aũ încîput el la cumpăratur[ă]».

82. C. 1680. Proca se împacă cu răzeșii, se uită *scîrbele* și se decide a se plăti împreună *ciubotele*.

83. Iași, 1-iu Iunie 7188 (1680). Vînzare la Jigoreanî. Marturî și «Iliiaș Drăguțăscuî Armașul cel Mare . . . , popa Axentie din târgul Iașilor . . . și Toader ȃ-aũ fostu Vornic din Dumești».

84. Iași, 23 Septembrie 7189 (1680). Duca-Vodă, pentru Toader a Ili din Mirești, ca să i se aleagă la Jigoreanî. Miron Vel Logofăt. — Pecete cu chinovar, mare.

85. 12 «Feur.» 7189 (1681). Vînzare la Jigorenî. Martur și «Pănte Șătrariul din Procelnicî de la Cărligătură».

86. Iași, 20 Februar 7189 (1681). Un răzăș din Jigorenî face vînzare lui Andronic. Marturî și «Enachie Postialnicul snă Toader Păladie Vistiarnic . . . și Toader snă Iliia den Mi-

rești și Gligorașco snă Iloae din Codrești... și Gavril Cobîleanul».

87. 10 April 7189 (1681). «Glegorașco snă Mierăuț din Jigoriani» vinde ocina sa, «cu mânerle miale curățite», lui Andronic diiacul. Marturi și «Stogul», «Gligorie Berčul».

88. Iași, 12 April 7189 (1681). «Ștefana fata lui Vasilie Oltianul, nepoata lui Vlad, strănepoata Bolii, și cu fičorii miei, Vlasie și Ghiorghiți», vînd partea lor din Jigoreani lui Andronic diiacul, cu lei bătuți.

89. «U Ias, l' 7189 (1681), April 25.» «Uliiana aũ fostu f(r)ate lui Ionaș[co] Curi, și Uliiana aũ avut fičor pre Stratina și pe Urita și pe Dumitru, tatul lui Vasilie Gîndi.» La Curești ei aũ «pămănturi». Și «femiaia lui Vas[i]lie Roșcîi» are pămînt acolo. Pomenită «Păscilina fata Mutei».

90. 4 Iunie 7189 (1681). Miron Costin Vel Logofăt către fii lui Simion pîrcălab: Anghelachi, «Chiosi», Costandin, Gheorghe și Ion, pentru Popișcani. — Resumat din anul 1800.

91. Iași, 22 Mart 7190 (1682). «Ioana fata Ūrdiias[i]» vinde partea-ı din Jigoriani lui Andronic. Între marturi iscalesc: «Toader Albotă Vel Armaș, 1682 (cu cifre arabice), Ghiorghie Stărce ot Vel Vist. (?), Iordachi Thoma (?) Armaș».

92. 13 April 7192 (1684). Nepoatele «Stărcului» vînd partea lor din Jigoriani lui Andronic. Între martori, Tănasie Burghel[e].

93. 10 Iulie 7192 (1684). «Anghiniia fămeaia lui Vasilie Roșcîi din Glodeani» și altă persoană vînd moșie la Glodeani. Marturi: «Frâncul Vornicul de Poartă . . ., Iliiaș Ghețiu și Băsan Gavrilii».

94. Iași, 26 Ianuar 7193 (1685). Iane Burnaz și «cu cucoanele miale Măriia și Cărstăna» vînd jumătate de Țibănești «gineri-mieũ lui Ștefan de Visterie și fimeci dumisale Măriii», cu 250 de lei. Marturi: «Alixandru Ramandi ă-aũ fosu Postelnic-Mare și Ion Apostolachi vtori Logofăt și Andronic diiacul din cas[ă] de la Măriia Sa Vod[ă] și Lupul de Visterie și Toader Iliia de Mirești și Lupul Cozmei ot Jigoriani ot Vaslui și Ioniță Despinian și Apostolachi ot tam». Semnă-

turii grecești ale vânzătorilor. «Eū Ianachi cumnat lui Enei Burnaz m'am prilejit.»

95. 1-iū Februar 7193 (1685). Iane Burnaz «și cu cucoanele mele», Maria și Cărstăna, vînd jumătate din Țibănești, — precum s'a făcut vînzarea lui Ștefan de Visterie, — egumenului de Galata, cu 150 de lei. Marturii: Tudosie Dubău Vel Logofăt, Zosim Bașotă Hatmanul, Veličco Vel Spatar, Ion Răcoviță Vel Păharnic, Toderășco Vel Vistier. Fetele se iscălesc grecește de tatăl lor, care și el, semnînd grecește: *Μπουρναζως*, pune și degetul.

96. 1-iū Februar 1685 (arabic). Ioanichie egumenul de Galata arată că a cumpărat jumătate din Țibănești cu banii lui Bută (*Μπούτι*), care nu putea negocia singur. Pecete grecească. Jos: *Ἰωαννίκιος τοῦ Γαλάτου, Αεόντιος ἱερομόναχος τοῦ Ἀγίου Σάββα.*

97. Iași, 1-iū Maiū 7193 (1685). «Gligorașco fečorul lui Mierăuț, ginerele Holmului», dă ocina sa la Jigoriani, ce o are de la «Mierăuți», și «o parte . . . de la Blehan, din bătrănul Lupului», lui Andronic. Marturii: «Vătavul Golie, aprod de târgu de la Folești, de la Vaslui, și Gănsці, călugărul de la măn[ă]stirea Surdului ot Șacovăț . . . și Frăncul . . .». Andrei Vornic semnează între marturii (pecete cu un om avînd un băț în mîină).

98. Iași, 8 Iunie 7193 (1685). Dumitrașcu Cantacoazono (*sic*), pentru Ionichii arhimandritul și soborul «de la Gălata din deal», care se pîrește «cu Ștefan diiacul de Visterie», arătînd cum s'a făcut cumpărarea de la Eni Burnazu, de către egumen și de către Ștefan, a jumătății Țibăneștilor, cu «o moar[ă] gata, ce-î dzič[e] la Foros». Zapisul lui Ștefan «s'aū aflat că iaste adevăr» și mai vechiū. «Zapisul egumenului s'aū aflat c'aū cumpărat mai pre urmă, și făcutu și cu meșterșugurii.» «Tudos[e] Dubău Log[o]f[ă]t.» Scrie «Gligori». Pecete mare, peste hîrtie.

99. Iași, 2 Novembre 7194 (1685). «Toader fičorul lui Galerie călugărul č-aū fostu preot în Dumești lui Iordachi Vistiarnicul, ce-s la Ținutul Vasluiului, în fund, pre Bărlădzul» vinde partea-ī de la Jigoriani, «de la fântăna Onișcăi», cu

opt lei. Marturi: «Todos[ie] Dubău Vel Logofăt, Frâncul Vornicul de Poartă, Pahomie Vornicul, Dumitrașco Isăcescul Căpitanul și alți boiari de Curte».

100. 5 Iulie 7196 (1688). «Costîn Grecul de Cruce» dă zapis lui «Pătrașco țe-au fost budac» pentru un loc de prisacă la Jigoreanî. Marturi: Ion Vătavul de Cărlești de la Muntenî și pop Runțea de pe Grăle și Vâlce vătav de hânsari . . .» și Grecii 'Αναστάς și Πάνος. Iscălește și «popa Rianția».

101. Iași, 22 Iulie 7196 (1688). Constantin-Vodă, pentru Olășei lui Ștefan Bărcă diacul de Vistierie.

102. Iași, 5 Februar 7198 (1690). Costandin-Vodă, pentru «Andronic Logofătul de Vistierie», întărind cumpărătura lui din Glodenî. Pecete mare, ruptă. Tudose Dubău Vel Logofăt.

103. Iași, 17 Februar 7199 (1691). Costandin-Vodă. Safta și Ilinca și Maria, fetele lui Gheorghî Bute, arată zapisul lui Ionichie egumen de Gălata, care cumpăraseră lui Bute cu 250 de lei jumătate din satul «Țibănește», dela Iane Burnaz și de la fetele lui, cealaltă parte fiind vîndută lui Ștefan de Visterie. Domnul întărește. «Lupul Bogdan Hatman, netămplându-să Vel Log[o]f[ă]t.» Scrie «Neculaî Cerchez». Pecete mare, peste hîrtie.

104. Iași, 27 April 7199 (1691). Fetele lui «Ghiorghie Bute negustoriul din târgu din Iași» vînd partea lor din Țibănești (Bute o luase de la Iani Burnaz și de la fetele lui: «Măria și Cărstăna», epitrop fiind Ionichie arhimandritul, egumen de Gălata) lui «Ștefan de Visterie». Marturi: Leontie egumen de Gălata, Erimie egumen de Trei-Sfetitele, «Zuza Vornicul de gloată, Neculaî negustoriul, Gheuca bulucbașa, ziat Ghiorghie Bute . . ., și Lozânschii Duratco . . . și Gligorașco Păstrăv».

105. Iași, 17 Maiü 7199 (1691). Neculaî Morianul și soția sa [pecete octogonală a acesteia] vînd partea din Jigorianî ce au de la tatăl ei, Iane Medelniciarul. Marturi: «Iordachi Postialnicul și Ilie Catargiul și Lupul și Toader de Visterie și Gavril Cobălianul». Semnează «Iordachi C.» și «Ilie Catargiul», «Ion Botedzu».

106. Iași, 15 Octombre 7200 (1691). Costantin Voevod,

în favoarea lui Andronic, în proces cu «Apostol nepotul Naşcului din Todereşti». «Tudos[e] Dubău Vel Logofăt.» «Dumitraşcu Uricar.» Pecete mare, cu totul căzută.

107. Glodeanî, 18 Iunie 7200 (1692). Declaraţie a unui Naşcul. «Să ne lasă să şedem păn în toamnă, căci am fostu apucatu-ne de am sămănat păpuşoi şi de alte legumi, iară în toamnă să ieşim, că n'avăm nici o triab[ă], că am fostu înblându neşti oameni fără[ă] triab[ă].» Semnează : «Costantin Bantăş Vornicul de Poartă, ce am fostu socotitor», «Ilie ăa am fostu păcurar».

108. Iaşi, 28 Iunie 7200 (1692). Fiii lui Gavril Bordia fac vânzare lui Andronic la Jigorianî. Marturî : «Tudosie Dubău Vel Logofăt, Dumitraşco Caurul biv Vel Stolnic, Ion Căm[ă]-raşul de luminî, Costantin Bantăş Vornicul de Poartî, Golăe Vornicul de Poartă, Lupul de Visterie». Scrie «Ionaşco Anghel diiacul».

109. Iaşi, 24 Ianuar 7201 (1693). Lupul fiul Stratului îşi vinde partea din Glodenî lui Andronic Cămăraşul. Martur şi «Ştefan Milescul Spătarul şi Mărdarie Vornicul de Poartî şi dumnalui Golăe Vornicul de Poartî... şi Gavril Mugildia şi Vas[i]lie Bănuţul şi Bărcă ot Visterie».

110. Iaşi, 23 Novembre 7203 (1694). Costandin Duca, pentru «Ştefan ă-au fostu Cliuciariu al doilia», ginerele lui Iani Burnaz, întărindu-î «satul întreg» Ţibăneşti, ce l-a cumpărat. Tudose Dubău Logofăt. Pecete peste hirtie.

111. Iaşi, 23 Maiu 7204 (1696). Antioh Constantin Voevod, lui Pilat Vornicul de gloată, pentru a hotărnicî la Glodeanî partea lui Andronic de Visterie şi Lupul de Visterie. «Aşjiderea să mergî şi la Prigoreanî, ce sint iar la cela Ţinut, să alegî părţile lui Andronic de spre alţi răziaşi.» Să facă acelaşi lucru «la sălişte la Marcovicianî..., şi-s muţi stălpîi pre unde aū mai cumpărat Andronic, după ce aū hotărăt acolo boiarîi noştri Ionaşco Cluciariul şi Bleablea Vornicul». Pecete mare cu chinovar. Vel Vornicul semnează în lipsa Vel Logofătului (notaşa e în slavoneşte).

112. 7 Iunie 7204 (1696). Antioh Cantemir dă dreptul dijmei lui Gavrilă şi Toader fiiu lui Anghelachi, la Popişcanî : «şi din prăsilă şi din grădinî». — Resumat de pe la 1750.

113. Jigoriani, 9 Iunie 7204 (1696). «Simion și Gavril, fișorii Anicăi featei Ţoroe, și Toader fișor Portasiei» din Jigoreană vînd Cămărașului Andronic *pămînturi*. — Acești «nepoți îi Ţoroe» sînt pomeniți și în alt act din acelaș an.

114. Iași, 3 August 7204 (1696). Constantin-Vodă. Pentru posesiile lui Andronic. «Necolai Doniș Vel Logofăt.» Scrie «Vas[i]lie Rugin[ă]».

115. 8 Septembrie 7205 (1696). Vînzare la Glodenă. Martur : Nicolai Doniș Vel Logofăt. Scrie un «diac de Cămară». Mărturiș cu degetele.

116. 5 Maiu 7207 (1699). Zapis către Cămărașul Andronic, pentru Glodenă, «ce iaste din stălpitura ce s'au stălpit cu Pilat Vornicul... : 20 pămînturi pămîntul, căte 1 leu, pot. (?) bun». Marturiș : «Pilat și Buta și Ghiorghiaș Vorniș de Poartă și Tănas[e] Burghiale și Enachi Ilia ot Mi-rești și Lupul Cozma și Simion Viariul».

117. Iași, 11 Octombrie 7210 (1701). «Ioniș Colșea și cu femeia mia Ioana, fata lui Crăcun Curea», vînde «doadzăci și doao de pămînturi den sat din Glodeană» «lui Andronic Cămărașul și gupineasiș dumisale, dreptu doadzăci și doi de leiș». Marturiș : «părintele Ursu protopopa de pre poartă și Matheiaș preutul ce slujaște la besearica domnească pre poartă și dumnealui Ghiorghii Stredzășcul Vornic de Poartă... Și eu Pavăl diiacul am scris». — Nouă vînzare la 17 Maiu 7207 (1699). «Și ni-au dat dumnalui pe pămîntu căte un leu bătut.» Marturiș : «Ștefan Pilat Vornicul de Poartă și Ghiorghiaș Vornicul și Rojnișe Vornicul și Ghiorghii[ă] Stredzescul Vornicul și Golăe Vornicul». Punere de degete și iscălituri.

118. Iași, 6 Ianuar 7213 (1705). «Toader și cu femeia mea Rubina», lui «Andronic Vistearnicul», care li împrumută bani; «care bani și dumnealui i-au luat de la un Turcu cu camită». Veciniș, «frațiș», «n'au vrut să ni fac[ă] bine la greul nostru». Marturiș : «boiară de Curte și oameni buni, bătrăni de ț[a]ră».

119. 10 August 7217 (1709). «Ștefan Hăbășăscu părcălab, cu soșia sa Axinia», vînd lui Iordachi Ruset Vel Vornic jumătate din Hăbășăști și jumătate din Giurgești, cu casă, cu pivnișă

de piatră, cu heleșteu și cu moară gata, cu vecini și cu locuri de prisăci și cu pomeți, «cu 500 lei bani de argint», — locul fiind «la Strungă, în Țănutul Romanului; și le-au fost rămas de la părintele lor Ion Hăbășescu». — Resumat de pe la 1750.

120. 3 Ianuar 7218 (1710). Maria Țogoloae, fata lui Miron Stărce, vinde lui Iordachi Ruset jumătate din Giurgești, «ce este la Strunga șa mare în Țănutul Romanului, ce i-au fost de pe maică-sa Roxanda fata lui Ion Prăjăscu; și este iscălit dumnealui (?) Manolachi Ruset Vornic». — Resumat de pe la 1750.

121. Iași, 6 Iulie 7223 (1715). «Bunița fata lui Vas[i]lie Grecului din Armenești, nepoata Țișni și a Zancului», dă zapis în mîna lui «Neculai fecorul lui Enache Covrig, șa-au fostu diacū de Cămar[ă], și nepotu-mieū lui Iftemiei, fičorul lui Vas[i]lie Focșa», dîndu-li pămînt la Armenești. Marturî: «Crăcun chehaia ot Teleajina, Chiriia Hordil[ă] ot Tatomireșt[i], Conea Sfeclă ot Stemnic-Mare, Enache snă Costul Vas[i]lie ot Tatomirești, Andrei trâmbițaș leșesc.» Scrie «Statie diac ot Gavril Miclescu Vel Logofăt».

122. 20 April 7225 (1717). Doi răzăși din Ivănești vînd partea lor «de pre maică-mea Iuresta», întrebînd întăiu «neamul meū, care sântem dintru bătrăn, pecum sâ-m întoar[că] și sâ ții ei, și n'au vrut sâ cumpere; apoi eū am vrut sâ vându a strein, iar dumn[ea]lui Theodosiei Lipan s'au sculat, și ne-am tocmit binișor, frățeaste, între toț frații». Li se dă pentru moșie «un cal înblător, care s'au prețeluit pe eftin dreptu treidzăci de lei, și o vacă cu vițel, de me-am luat într'ales, și doi saci mari de pîne, și o măscuroaci cu prăsălă și cincisprădzeaci lei, bani».

123. 11 Ianuar 7226 (1718). Tudorașcu sãn Miron Stărce face schimb cu Vornicul Iordachi Ruset: acesta dă jumătate din Hăbășești, «care s'au chiebat maī de mult Sărbii», «de baștină, care au fost partea lui de pe moșu-său Ion Prăjăscu biv Paharnicul»; Vornicul avea și cealaltă parte, cumpărată de la Ștefan Hăbășescu. În schimb, «părți din sat din Movileni, de la Țănutul Eșilor, pe Jijia» și 40 de lei. — Resumat de pe la 1750.

124. 13 Iulie 7228 (1720). Mihaî Racoviță, «Lupului biv Vel Vistiarnic», ce are moșie la Glodianî și Sohuliați, pentru a-și lua drepturile de «a dzeacia». Pecete mare cu chinovar. Vel Logofăt iscălește.

125. Iași, 14 Maiu 7230 (1722). «Mihaî Răcoviți Voevod», pentru pîra lui Ștefan Hermeziu ot Vistierie cu Costantin Cucoranul vtori Medelnicer. Ei țineaū «doai surori, featele lui Ștefan de Visterie, c-au fost frate lui Andronic». Se ceartă și pentru Țibănești, «care au fost casale părințăști, și ține Costantin Cucoranul; cărele i s'ar cădè lui [Ștefan] să l[e] ție, țind pe fata cia mai mică». Se află la judecată că «Ștefan de Visterie trei feçori au avut: 2 feate și un copil, care pe copil încă părinții l-au deosăbit, și, c-au fost parte lui, ș'au luat, și așîș s'au dus de aicia». Averea rămăsese decî «împărțitoare» fetelor. Judecata, «după obiceiul pământului și după lege țărăi», hotărește ca: «pentru satul Țibănești, fiind casale părințăști, să fie a featii acestii mai mici . . . , iară Costantin Cucoranul să-ș iă dintr'alt satu, ca să fie și la dănsul de provivî, iară din celelalte moșii c-or mai rămănè, așea s'au socotit să scoată și cheltuiala nunții featii aciastii mai mici, cari au cheltuit Costantin Cucoranul . . . C-or mai rămănè din moșii, să aibă a li ținea frățeaste.» — Pecete mare, cu chinovar.

126. Iași, 29 Iulie 7230 (1722). Zapis, iscălit de «Mihaî zugravu» și «Enachi Arapul». Semnătură grecească.

127. 17 Decembre 7240 (1732). Danie către Anița fiica lui Manolachi Ruset Vornicul.

128. Iași, 14 Ianuar 7241 (1733). Grigore Ghica dă dijma de la Hăndrești lui Ștefan Vornicul, fiul lui Manolachi Ruset Vornicul. — Pecete mare, cu chinovar.

129. 7 Decembre 7242 (1733). Un popă din Gănești declară că a iscălit pe un act de la Bărboi Sturza fără a-l ceti, că l-a cerut îndărăt și a căpătat răspuns că-l va rupe Sturdza chiar, găsindu-l.

130. 10 Iunie 7245 (1737). Grigore Ghica, lui «Ion Neculci biv Vel Vornic», Ștefan Tăbărtă Jitnicer și Toader Stărce Vornic de Poartă. Ion Silion s'a plîns de «dumnealui Bărboi

Sturdza» că la Moicești (Ținutul Cărligătorei) «aū intrat cu plugul în hotarul lui, șā i-ar fi stricat câteva pământuri de grāu: arāndu hotaru în curmezișu, i-aū făcut multā pagubā». Sā cerceteze. — Pecete mare cu chinovar, cu ambele mărci ale țerilor.

131. 20 Decembre 7245 (1736). Ordin de hotārnicie de la Grigore-Vodā Ghica. Adausul e de mina Logofātului-Mare.

132. 20 August 7245 (1737). Grigore Ghica-Vodā, «la boeriul nostru Vasili Carpū biv Vornic glotniū»: sā aleagā iarāși lui Andronic, căruia-ī mai hotārnicise odatā cu Gheorghitā Racleș, la «Jigāreni». Lāsase ei la o parte «o cas[ā] și vie a unui răzeș de acol[o], anume Andrei Vārcā, și încă acmu, în iastā var[ā], ar fi pus și o prisac[ā] ominiascā tot acolo, pe parte lui Andronic Cām., și, trimițindu omul sāu sā dijmuiască din stup[ī] și dentr' altel[e] ce ar fi pe acel loc, iar acel Andrei Vārcā ar fi sārit sā batī pe omul lui Andronic, și n'aū lāsāt sā dijmuiască». Pecete octogonalā, cu armele ambelor țeri (vulturul în stīnga), cu chinovar.

133. 21 Iunie 7248 (1740). «Costandin Roset biv Vel Clucer» dā partea-ī din Gānești «dumisal[e] mamii Aniții, surorii tatāne-miē». Semneazā și «Costantin Costachi Vel Clucer».

134. Iași, 14 August 7250 (1742). Constantin Mavrocordat dā voie mănāstirii Gālatei a dijmui satul Popii și un loc de prisacā cu livadā la «Tālpārești, și alt locu de prisacā la Honzeū, și alt locu de prisacā cu pomeți la Spineni, pe Rece», etc. «Așj-dere și pintru oaminiī ce ar șidē pe moșie mănāstirii, sā aibā a sā aședza cu egumenul, sā facā slujbā, dupā hotārare ce s'aū făcut, 12 dzile pe anu; iar, cine arī avē a răspunde, sā margā la diregātoriul Ținutului, cu scrisori ē-or avē, sā le ia sama și, cum s'a gāsi cu dreptate, sā giudice și [sā] dea și mărturie.»

135. 10 Octobre 7251 (1742). Hotarnica Brăeștilor, de Costandin Cucoranu ispravnic de Cirligăturā, Gavril Pilat Vornic de Poartā, Postolachi Scorțāscu hotarnic. Se menționeazā «rāposatul Toader Pāladi Vistierul». — Copie din 1797.

136. 14 Iulie 7251 (1743). «Toader Volcenschii», cu fratele sāu, Ion, și cu o femeie, vīnd partea lor din Ivāneāști «Visternicului

Ștefan Hermezău» cu 11 lei [va fi revîndută cu 40 de lei].

137. 20 April 7257 (1749). «Ștefan Hermezău Jitnicer» dă «scrisoare» «la mîna fiu-meu Sandul, pentru satul Țăbăneștii . . . , care satu fiind a răpoosatii Ilincăi, maica copiilor mei acestor mai mari», îl împarte între Sandu și Catrina. Moara din sat, făcută de el, să se «ție frățeste». «Iar, cît pentru alte părți, ce sînt cumpăratul de socru-mieș Ștefan de Visterii, din satu din Olășei și din Armen[e]ști, așijderile și o livadă cu loc de prisacă, — carea acast[ea] sînt afară din hotarul Țăb[ă]neștilor», — le dă Sandului. Toader, cel mai mic frate, «fiindu un copil și can prost de minte», nu-î face parte. «Dar, vrînd Dumn[e]zău să facă milă cu dănsul ca să-s tocască a minte», îi va da din altele.

138. Iași, 30 Ianuar 7258 (1750). Ștefan Hermeziu biv Vel Jătnicer dă «ginerelui mieș Nicolae Gherghel biv vtori Medelnicer și ficii mele Catrini» jumătate din Țibănești, cu jumătate din moară, ca zestre; restul fiind al fiului său Sandul. Avea moșie «di pe răpăosata soața mē Ilinca, fata lui Ștefan Cluceriul, maica fiilor mieș acestor mai sus numiți». Lui Toader i se dau părți din Hodereni, Soholeț, Boghice, tot de la soția moartă. «Toader Carp biv vtori Jitnicer martur; ș'am scris și zapisul.»

139. 5 Iunie 7261 (1753). «Costandin Mihail Cehan Rac[o]viț[ă]» Voevod dă carte lui Ion Andro[ni]c, «a-ș lua de a dzăcia di pe nișteș moșii a lui, anume Glodenii, Marcovicenii, Jigărenii . . . : din pîne, din fân, din prisăci cu stupi, din grădini, din toate, după obiceiș». Pecete cu chinovar: octogonală, cu bourul. «Cant. Vel Logofăt.»

140. 5 Septembrie 7262 (1753). Matei Ghica, lui «Andrieș negușitoriul din Eși», ce are moșie de la socrul său Enăchiță la Glodeani, Sohulețu, Tansa, «în fundu la Cărțu și la Băloșești», cu toate ale lor: «și din grădin[i] cu legumi». Pecete cu chinovar. Semnează Vel Logofăt.

141. 29 Novembre 7263 (1754). Matei Ghica-Vodă, către Gheorghii Beldiman Vel Șătrar. ispravnic de Vaslui. Aș venit Radu Racoviță Vel Logofăt, «Ene și maică-sa Zănica, ci aș ținut-o Dumitrachi, și cu Gheorghii Carp ot Vistierie»;

Zănica arată «că ei sânt baștină, moșani în Gârbeștii Vaslui». Alt bătrîn îl are «Mateiū Hurmuz», altul Gheorghe Carp, «fiindu-î cumpărătură». Ea e oprită de Carp de la cosit și dijmă. Carp se oferă a-și primi banii îndărăt, cealaltă fiind «baștină răzăș». Ea se plînge că el a pus prisăcar. Carp pretinde «că ar fi a lui, plătit de tată-său, tot acel om prisăcar, de l-aū făcut; și el i-aū zis de ș'aū pus stupiū acolo». — Se decide ca el, primindu-și banii, să plece. — Copie.

142. August 7268 (1760). Ioan Teodor-Vodă întărește lui «Ilie Găndul zet Andronic» ocinile din Glodenî și Jigorenî. Pecete octogonală, cu chinovar.

143. 17 Maiū 7269 (1761). Judecata lui Sandul Hărmezău cu Neculaî Gherghel pentru Țibănești. Sandu zicea că i s'a dat tot, și el l-a cedat nevestei pentru lipsă în zestre. La cererea de acte de la tată, spune că «numai cu gura i-aū dat». Gherghel arată zăpis. Atunci Sandu obiectează că Gherghel «aū vândut venitul moșii pe parte lui . . . lui Gheorghe Carp ot Vistier[ie], ș'aū cerut să nu vîndă lui Carpu, ce să cumpere el cu prețul ce dau alții». Gherghel arată că întâiū lăsase moșia «pe sama cumnatului său Sandul», dar nu luase decît 50 de lei în 8 anî, și se stricase și moara; a fost silit a vinde. În ambele, i se dă dreptate.

144. 11 Septembrie 7272 (1763). Grigore Ioan-Vodă, lui «Ioniță Cuze biv Vel Stolnic, ispravnic de Ținut[ul] Vasluiului», pentru plîngerea Saștei, fata Cămărașului Andronic, de la Glodenî. «Acel cumnat al său, Șerban Găndu, s'ar fi sculat în tăriia lui, și făr de știrea jăluitoarei ar fi miersu (*sic*) pe numita moșie . . . , și s'aū așăzat cu toată șederea lui acolò, și cu vitele ce are.» Să cerceteze. Pecetea cu cei doi lei ținînd bourul cu coroană și însemnele Domniei; jos: «Io. Gr. Io. VV. 1761».

145. 7 Maiū 7272 (1764). Sandul Hermeziu biv vtorî Logofăt, împreună cu «soțul» său, Zoița, și fii, Mihaî și Catrina, dă zăpis lui Ioanichie episcop de Roman, că-î vinde jumătate din Țăbănești și ce mai are pe acolo: «din Olășăi, ci să chiamă parte boeriască». Mersese cu carte de la Logofătul Ioan Bogdan la Neculaî Gherghel în Suceava, să-î dea de știre. Promite a

iscăli și el, saū a da baniū la Iași; dar trec cinci ani în zădar. Episcopul dă 350 de lei «și un cal». Frații să nu se amestece, «de vreme ce tată-meū aū avut doao ȝupănese».— La 11 Iunie 7272 (1764), episcopul arată că Gherghel a restituit baniū. Semnează acum: Ștefan Buhăescul biv Vel Comis, Sandul Bosie ot Vistierie, și mulți boierī marī și micī.

146. 4 Februar 1765. Grigorie Alexandru Ghica-Vodă, întărește luī Ștefan Mera și frateluī săū Neculaiū jumătate de Ivănești, ce se afla, în parte, în mīnile familieī încă din vremea luī Ștefan Tomșa. Pecete octogonală, cu chinovar.

147. 6 Ianuar 1766. Grigore Alexandru Ghica, pentru «dumnealū Enachi Hrisoverghi biv Vel Stolnic» și Ioniță Burghel Postelnic «din Ținutul Vasluiuluī», pentru un proces privitor la Glodeni și Jăgoreanī. Să facă hotărnicie. Pecete mică cu chinovar. Semnează Vel Logofătul.

148. 28 Ianuar 1766. Judecată între Ilie Găndul și fratele luī, Șerban; «jăluind Șerban că, fiind el pe lângă gramaticul Teofil, i-aū făcut rădicătură pe 25 viti: adecă 15 viti la un văcărit și 10 viti la o conită, și i-ar fi ținut în samă baniū ce s'aū făcut pe acesti viti din sinbrie luī, cum și 100 stupī i-aū rădicat din desătina; și zici Șerban că a luī aū fost numai 7 viti, adică 5 la văcărit și 2 la conită, și 50 stupī iar aū fost a luī». Restul, ale frate-săū, care trebuie să plătească decī. Acesta dă alte cifre: «socotind facire de bine, ca de la un frate, iar nu ca să-ī plătiască». «Iar noi am giudecat, de va rădica Șerban cu sufletul săū precum că din sinbrie luī i-aū ținut în samă Theofil gramaticul, să-ī întoarcă baniū Ilie luī Șerban pe câte viti s'ar dovedi c'aū fost a luī. Mai ceri Șerban 3 lei pentru 120 căpiți de rogoz c'aū fost cosit cu bani, să-ș facă șură la cas[ă], și, nelăsindu-l Ilie să-ș facă șura, i-aū putrezit rogoz[ul]; iar Ilie aū răspuns că, fiind-că Șerban n'are moșie acolò, și întrând și vrajbă între dănșii, nu l-aū lăsat să facă șură.» Se decide plată: «măcar că Șerban n'are moșie acolò, dar, fiind-că singur Ilie i-aū dat voi de ș'aū făcut cas[ă], să-l fi lăsat să-și facă și șura, și, dacă nu l-ar fi mai putut suferi să șadă, l-ar fi scos de acolò, și acèle ar fi rămas făcuti; ce, cum ar fi hotarăt giudecata, așa ar fi

rămas. Iar pentru 2 lei ce arată Șerban că au păscut un argat a lui vitile lui Ilie, au dat samă Ilie c'au avut tocmală cu argatul să-i dă 20 par[î] . . . Mai arată Șerban că i-ar fi făcut vitile lui Ilie niște ispași în pâine . . . Mai arată Șerban c'au avut 9 nuci pe parte de moșie ce iaste în sama lui și, bătându-i Ilie, au luat 18.000 nuci, cu care l-au dat platnic dum. Stolnic Cuza să i le plătiască; iar Ilie au răspuns că el i-au bătut, iar, cât au luat dintr'ânșii, nu știe; ce, știind că nucii sînt pe parte lui, pentru aceia i-au bătut, dar acum, macar că s'au ales că nu-s pe parte lui, dar nici toți nu sînt a lui Toader Ețco, a celui cu moșie: căce (?) sînt să împartă în 4 părți, și din 4 părți o parti are triabă Toader Ețco, carile au dat moșie lui Șerban. Pentru ačasta am socotit că rău și făr de cali esti cerirea lui Șerban, căci acei nuci păn la o vremi îi mănca toți, cine cum putè, iar de la o vremi încoaci i-au stăpănit Șerban și Ilie, fiind-că n'au fost hotărăți, și mai vartos că Șerban are a tragi numai a patra parte.» Ceartă apoi pentru *omul gospod* adus de Șerban. Se judecă: «de vremi că Șerban esti frati mai mic și, când n'avè unde să șadă și era izgonit de toți, atuncea Ilie l-au priimit la casa sa și la moșie sa, și i-au purtat de grijă fimei lui, lipsind el pe la Tarigrad, și acmu, în loc de mulțămită ce i să cadi să-i mulțamască, ca unui frati mai mari, el îl ocărăști și-l supără cu fel de fel de chipuri, am socotit ciubotile omului gospod să le dă [*adaus*: amândoi fiind că l-au adus nesorocit], și, fiind-că unde ședi Șerban nu esti moșie a lui, și pentru ca să lipsască vrăjbile și traiul cel rău dintre dănșii, să-s rădice Șerban de acolo în primăvară, la luna lui Mai, și Ilie să-i plătiască casa și altile ce sînt făcute pe lângă cas[ă], cu prețul lor, și așè vor rămănè odihniți; și Toader Ețco, cel cu moșie, să-și cauti alt muștireu să-ș vândă moșie, orî să dă tot în sama lui Ilie, și să-i plătiască Ilie venitul moșii după tocmala č-au avut cu Șerban.» Domnul aprobă.

149. 8 Maiu 7274 (1766). Hotarnică pentru Toderășcu Ețco biv is[pravnic] de copii, ginerile lui Enăchiță ce au fost vtori Vistiarnic, pentru niște părți de moșii, baștină și cumpăratură, ča au avut socrul lui Enăchiță, ginerile Lupului ci-au

fost Visternicu-Mari, la sat, la Glodenî». «La vreme Muscalilor i s'ar fi prăpădit scrisorile», și-l împresoară «un Ion fiçorul lui Andronic ci-aũ fost Cămăraș de izvoadea». Cercetarea se dă lui «Ioniț[ă] Cuza biv Vel Stolnic, ispravnicul Vasluiului», saũ «să orânduiască mazăli». Marturi: «Ion Andronic și cu cumnată-său Ilii Gândul». Se arată un act de la Iancu-Vodă, 7086 (1577-8), altul de la Constantin Movilă, 7118 (1609-10).

150. 13 Iunie 1766. Vel Logofăt către Stolnicul Ioniță Cuza («Ioniți Cuzo»), cu privire la o plîngere a Saftei Gînduleasa, pentru o prisacă făcută pe Glodenî, «pomî făcând și hultoanî». Fiii prisăcarului cer moștenirea, și, Safta luînd poamele, îi împlinește: «pentru poame o iapă cu mînzul.» «Să cercetezi dumneata, de vreme ce prisăcariul acela, tatul lui Ion, hacul lui și-aũ luat pe prisăcărît, și, de aũ pus pomî acolo la acẽ prisacă, pe moșie Saftii, nu încape el a rămãne moștinatoriũ pe pomii ce va fi pus; cãci știut iaste ačasta, măcarũ dom. să tocmești prisăcariũ cu hac la prisaca dom. și pe moșie dum., pomii ce-ĩ va pune el acolò, — lãsîndu-să de prisăcărît, n'ar[e] nici o triabă cu pomii; ce dum. să dai poroncă ca să nu să amestici, nici să superi pe Safta acel Ion și cu frații lui, fiçorii Lupului Țăroiũ, întru nimică la acei pomî, și să-ĩ dẽ iapa cu mînzul înapoi.» Altfel, să li puie *zi de soroc la Divan*. «A dum. ca un părinte»... Adresa: «cinstitului al meu ca un fiũ dum. nepotului Ioniți Cuza biv Vel Stolnic, ispravnic de Ținutul Vasluiului» [adaus: «Glodenii»].

151. 15 Iunie 1766. Judecată a lui Costandin Feștilă cu alți rãzășii de la Ivănești. Se arată cã Miera Uricariul a avut patru fi. «Și Gligorcea Duracu, fiind ginere Uricariului, aũ avut cãtre a patra parte... și, avãnd cincĩ feçori, anume: Postolache și Chiriiac și Alixandra și Anușca și Stanca... Nicolae Lozinschie Durac sãn Postolache Durac ș'aũ vãndutu partea lui din Tudorești...» Unul arată «cã zapise ce aũ avut, s'aũ rãsãrit (*sic*) la prada Tatarilor».

152. 20 Iunie 1766. Grigore Alexandru Ghica, lui Ion Cuza biv Vel Stolnic, ispravnic de Vasluiũ, Costandin Grecul biv 3-ti Comis, Vasãle Buhle, Andrunachi Carpu, mazil din Ți-

